

ling ved kunstig befrugtning. Vi har i to omgange stemt for forslaget, der skulle føre til dette, først da loven om kunstig befrugtning blev vedtaget, og siden da loven i foråret skulle revideres. Vi mener ikke, det er en sygdom at være barnløs, og vi mener ikke, at det bringer folk i en sådan tilstand, at det offentlige har pligt til at yde økonomisk støtte til det at få et barn.

Vi vil derfor se, hvad vi kan finde frem til under udvalgsarbejdet, ligesom vi vil følge med i, hvad der sker med beslutningsforslag nr. B 41, før vi kan træffe vores endelige afgørelse.

Margrete Auken (SF):

Det er jo ikke første gang, Folketinget drøfter forholdet mellem kunstig befrugtning og adoption, og jeg er egentlig lidt overrasket over, at Socialdemokraterne er så afvisende over for overhovedet at forholde sig til problemet, som om der ikke er tale om, at man faktisk har mennesker i et valg, der tilskyndes til på forskellig vis.

Noget af det, vi har hørt flere gange fra barnløse, er, at selve muligheden for adoption sjældent bringes frem for dem, fordi hospitalsvæsenet er meget mere indstillet på at behandle, end det er på at tilskynde til adoption.

Det er altså ikke nogen god behandling, at man slæber mennesker, der ikke er syge, igennem en meget tvivlsom, ofte sygeliggørende behandling, hvor mennesker får store traumer bagefter, fordi den som sagt ikke er specielt vellykket, i forhold til hvad det er, der er i vejen inden. Så kan man spørge: Er man ikke syg, hvis man ikke kan få børn? Nej, man er ikke syg, hvis man ikke kan få børn. Det har der altid været mange, der ikke har kunnet, uden at vi af den grund ville kalde dem syge.

På den anden side er altså spørgsmålet om at tilskynde folk til adoption, som bl.a. Det Ethiske Råd siger. Det er jo altså ikke noget, Kristeligt Folkeparti har fundet på. Jeg vil gerne give dem æren for forslaget, det er slet ikke det, men det er altså et gammelt forslag, som vi har drøftet mange gange.

Det er ikke dumt at give sig til at tænke over: Hvorfor er der så få par, der i øjeblikket søger adoption? Det koster virkelig mange penge. Det er enormt dyrt. Det er ikke et tilbud, som går til alle. Når man ser de beløb, det drejer sig om, så er det meget ressourcestærke mennesker, og her tænker jeg ikke på psykisk ressourcestærke mennesker, men fysisk ressourcestærke mennesker, som har den mulighed. Derfor er SF, hvad

der jo ikke kan overraske Kristeligt Folkeparti, meget positivt indstillet over for forslaget.

I SF er vi ikke enige med hinanden om, hvorvidt vi skal kunne anbefale brugerbetaling. Jeg tror nok, vi er enige i, at man ikke lade det hele klare ad den vej. Det har vi vist nok sagt mange gange. Det bliver altså meget, meget, meget dyrt, og vi skal jo næsten til at blokke nogle ekstra penge oveni, sådan at man skal betale mere, end det koster for kunstig befrugtning. Det har vi så ikke villet.

Vi vil også gerne være meget åbne over for ikke at låse denne her valgmulighed i en diskussion om, hvorvidt der skal være brugerbetaling eller ej for kunstig befrugtning. Det synes vi ville være synd for den overordnede problemstilling. Så vi henviser selvfølgelig igen til beslutningsforslag nr. B 41, som vi havde til første behandling i fredags, hvor der var nogle muligheder for at spørge: Kunne man ikke gå ind og kigge på de tilskudsordninger, der er i øjeblikket til adoption? Der er jo altså et direkte gennemløb: Når man sætter tilskuddet op, stiger prisen ovre hos adoptionsforeningerne. Det er det, vi beder om, at regeringen vil tage lidt mere hånd om ved at forhandle direkte med de organisationer.

Jeg har lige siddet og læst førstebehandlingen igennem fra i fredags, og jeg forstår ikke et kviddet af regeringens afvisning, ikke et kvidder. Jeg tror simpelt hen ikke, de har tænkt sig om. Der er altså bare en eller anden, der har sagt: Kan du ikke lige finde på noget her? Så finder vedkommende på noget, og det skal siges, at det, der blev svaret, var ikke godt fundet på.

Men lad os nu også kigge på det i den sammenhæng, sådan at vi kan få en ordentlig valgfrihed. Jeg vil da ikke tage afstand fra at sige, at noget er en mere ordentlig måde at løse problemerne på end at lave alle mulige fiksfakserier, og der bliver indimellem lavet dybt betænkelige fiksfakserier. Altså mikroinseminationerne ved vi endnu intet om. Vi kan se, der kommer børn ud af det, der er hele, men vi ved ikke spor om, hvorvidt børn de bliver barnløse. Har vi gjort barnløshed arvelig? Det tyder meget på. Spørg veterinærer, prøv at lytte til den høring, vi havde her i midten af november, om terapeutisk kloning. Der kom det da frem, at vi står over for nogle store problemer med muligt genetisk svækkede individer. Det var i hvert fald det, man ville sige, hvis det var inden for den veterinære forskning, som det jo ikke altid er helt dumt at kigge på.